

Les dues prioritats reials

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Web: <http://www.eltemps.cat>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat
Subscripcions: 902 131 025.
subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.
Director de continguts: Àlex Milian.
Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Dominguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Eva Javier, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Júlia Marhuenda, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan
F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Óscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Nicolás Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Núria Molines, Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Prats i Camps

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Més enllà de la parafernàlia militar que va planar sobre l'acte de coronació, a la qual, pel que es veu, ni la màxima modernitat aconsella renunciar, el discurs del Felip VI va permetre identificar dues prioritats. Totes dues, a més, poden explicar l'abdicació sobtada de Joan Carles I. La primera és la necessitat de regenerar les institucions, començant per la mateixa monarquia espanyola. Felip VI va demanar explícitament una "conducta íntegra, honesta i transparent", que permeta recuperar "l'autoritat moral necessària". El nou rei va proclamar que "els principis ètics i l'exemplaritat han de presidir la vida pública". Potser per això Joan Carles I va decidir no assistir a la coronació del seu fill, aduint la necessitat de donar-li "el màxim protagonisme". Segur que això també explica l'absència clamorosa de la infanta Cristina i Iñaki Urdangarin. Felip VI és conscient de l'enorme descrèdit que arrossega el sistema polític espanyol i totes les institucions de l'Estat. Un descrèdit guanyat a còpia de corrupcions i maniobres democràticament injustificables.

La segona prioritat de Felip VI és Catalunya. Si no ho fóra, el nou monarca exhibiria una inconsciència i una irresponsabilitat desmesurades. Pel que es veu, Felip VI no es podia permetre una al·lusió directa al procés sobiranista català sense ferir susceptibilitats encara més poderoses. Sobre el patró inalterable de la "unitat i la permanència de l'Estat", que justifiquen la corona i a ell mateix, Felip VI va apel·lar a una Espanya "unida però no uniforme, en què no es trenquen mai els ponts de l'enteniment". Aquesta "suma" s'expressa "en el concert de les llengües, que són un patrimoni comú necessari per al diàleg". A l'Espanya de Felip VI "cabden tots els sentiments i les sensibilitats. Totes les formes de sentir-se espanyol". Encara que "els sentiments no han de dividir". El nou rei es va permetre una al·lusió a Espriu i va donar les gràcies als assistents en castellà, en català, en basc i en gallec. I això és tot.

Amb aquesta declaració d'intencions Felip VI va anunciar "una monarquia renovada per a un temps nou". El problema és que la renovació naix limitada per les atribucions que la mateixa llei determina per al monarca. Encara gràcies. I perquè no és prou potent per resoldre les dues grans qüestions: el desgast del model polític espanyol, el descrèdit de les institucions i l'anhel de llibertat del poble català. Els partidaris del dret a decidir a Espanya, entre monarquia i república, i a Catalunya, entre mantenir-se dins l'Estat o formar-ne un de propi, no en tenen prou. I no hi ha discurs ni intenció reials que modifiquen aquesta realitat.

Als nostres lectors

Cordó sanitari

El resultat de les eleccions europees ha fet visible allò que ja anunciaven les enquestes d'intenció de vot. És possible que el PP valencià perda l'hegemonia en la majoria de les institucions, gràcies al pacte dels partits de l'oposició. Aquesta setmana Víctor Maceda entrevista Mònica Oltra, dirigent de Compromís, que insisteix en la necessitat de "coordinar el moviment del canvi" i aconseguir definir "un cordó sanitari" contra el Partit Popular. D'altra banda, Violeta Tena pregunta a nou dirigents del Bloc Nacionalista Valencià, formació hegemònica dins de Compromís, si troben que el perfil valencianista del partit s'ha diluït dins de la coalició. Aquests dirigents defineixen què cal fer per atraure el vot de sensibilitat més nacional.